

- błędu co do prawa w zakresie, w jakim SSP zakwalifikował postanowienia art. 8 ust. 3 ogólnych przepisów wykonawczych jako zasadnicze naruszenie formalne lub zasadniczą nieprawidłowość wiążące się ze stwierdzeniem nieważności sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej zaskarżonego przed SSP.

Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2009 r. — Z przeciwko Komisji

(Sprawa T-173/09)

(2009/C 167/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Z (Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Grau i N. Jäger)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- udzielenie skarżącemu poprzez wgląd w akta postępowania w sprawie COMP/39406 — „Marine Hoss” — w szczególności poprzez udostępnienie kopii decyzji Komisji z dnia 28 stycznia 2009 r., nakładającej grzywnę na Dunlop Oil & Marin/ContiTech AG/Continental AG z powodu zarzucanego udziału w kartelu przewodów morskich w latach 1986–2007, informacji o tym, czy jest on wymieniony z nazwiska w tej decyzji, a jeżeli tak, w jakim kontekście wymienione jest jego nazwisko, w szczególności w jakim zakresie zawarte są w niej informacje dotyczące osoby skarżącego mające znaczenie w świetle prawa konkurencji lub prawa karnego;
- usunięcie w sposób, który zostanie bliżej określony po udzieleniu wglądu w akta, wzmianek o nazwisku skarżącego, w szczególności informacji dotyczących osoby skarżącego mających znaczenie w świetle prawa konkurencji lub prawa karnego zawartych w decyzji Komisji z dnia 28 stycznia 2009 r., nakładającej grzywnę na Dunlop Oil & Marin/ContiTech AG/Continental AG z powodu zarzucanego udziału w kartelu przewodów morskich w latach 1986–2007;
- zaniechanie wymieniania skarżącego z nazwiska oraz umieszczania jakichkolwiek odesłań do jego osoby w przeznaczonych do publikacji wersji decyzji;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący kwestionuje odmowę Komisji z dnia 5 marca 2009 r. udzielenia mu dostępu do akt postępowania COMP/39.406 — przewody morskie. Ponadto żąda usunięcia ewentualnych odesłań do jego osoby w decyzji Komisji z dnia 28 stycznia 2009 r. w tej sprawie oraz zaniechania wymieniania go z nazwiska w przeznaczonych do publikacji wersji decyzji.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi, że jego prawo do wglądu w akta i usunięcia wszelkich odesłań do jego osoby wynika z naruszenia podstawowych praw proceduralnych, mianowicie prawa do bycia wysłuchanym i prawa dostępu do akt oraz z zasady domniemania niewinności. Prawo dostępu do akt wynika ponadto z prawa publicznego dostępu do dokumentów Komisji na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 17 lutego 2009 r. w sprawie F-51/08 Stols przeciwko Radzie, wniesione w dniu 27 kwietnia 2009 r. przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa T-175/09 P)

(2009/C 167/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciel: M. Bauer i G. Kimberley, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Willem Stols (Halsteren, Niderlandy)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylene wyroku SSP z dnia 17 lutego 2009 r. w sprawie F-51/08 Willem Stols przeciwko Radzie,
- oddalenie skargi z dnia 21 maja 2008 r., w której W. Stols wniósł o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 16 lipca 2007 r. odmawiającej jego wpisania na listę awansowanych do grupy zaszerogowania AST 11 w ramach postępowania w sprawie awansu za 2007 r., wraz z decyzją z dnia 5 lutego 2008 r. zastępcy sekretarza generalnego Rady działającego w charakterze organu powołującego oddalającą zażalenie złożone na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego,
- obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu Rada Unii Europejskiej wnosi o uchylene wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 17 lutego 2009 r., wydanego w sprawie F-51/08 Stols przeciwko Radzie, w którym SSP stwierdził nieważność decyzji Rady odmawiającej awansowania W. Stolsa do grupy zaszerogowania AST 11 w ramach postępowania w sprawie awansu za 2007 r.

W uzasadnieniu odwołania Rada podnosi dwa zarzuty dotyczące:

- błędu co do prawa w zakresie, w jakim SSP przekroczył wytyczone w orzecznictwie granice kontroli sądu wspólnotowego nad szerokim zakresem uznania, z jakiego korzysta organ powołujący w celu porównania osiągnięć urzędników przedstawionych do awansu;
- naruszenia obowiązku uzasadnienia, ponieważ zaskarżony wyrok zawiera liczne luki i nieścisłości, które powodują niezrozumienie podstawy, w oparciu o jaką SSP faktycznie wywiódł istnienie oczywistego błędu po stronie Rady.

Skarga wniesiona w dniu 28 kwietnia 2009 r. — Dunamenti Erőmű przeciwko Komisji

(Sprawa T-179/09)

(2009/C 167/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Dunamenti Erőmű Zrt. (Százhalombatta, Węgry)
(przedstawiciele: J. Lever, QC, A. Nourry i R. Griffith, Solicitors)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji i każdego z przepisów zawartych w jej sentencji w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącej;
- w drugiej kolejności, stwierdzenie nieważności art. 2 i art. 5 decyzji w zakresie, w jakim nakazano w nich odzyskanie od skarżącej pomocy w kwocie przewyższającej kwotę wszelkiej pomocy, jaką Komisja winna była uznać za niezgodną ze wspólnym rynkiem;
- zarządzenie na podstawie art. 65 regulaminu postępowania środka dowodowego polegającego na wezwaniu Komisji do przedłożenia Sądowi kopii wszelkich pism wymienionych między Komisją a władzami węgierskimi i wszelkich zapisów pochodzących z odbytych między nimi spotkań i rozmów, do których odnosi się pkt 466 zaskarżonej decyzji;
- jeżeli Sąd uzna, że celowe byłoby zwrócenie się o pomoc biegłego lub biegłych, zarządzenie środka dowodowego w postaci opinii biegłego lub biegłych, a także wszelkich innych środków dowodowych, jakie Sąd uzna za stosowne;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżącą w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008)2223 wersja ostateczna z dnia 4 czerwca 2008 r. uzna-

jącej za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc udzieloną przez władze węgierskie na rzecz niektórych producentów energii elektrycznej w formie długoterminowych umów dotyczących zakupu energii elektrycznej (power purchase agreements, zwanych dalej „PPA”) zawartych między Magyar Villamos Művek Rt. (dalej „MVM”) — operatorem sieci należącym do państwa węgierskiego a tymi producentami przed przystąpieniem Republiki Węgierskiej do Unii Europejskiej [Pomoc państwa C 41/2005 (ex NN 49/2005) — „koszty osierocone” na Węgrzech]. W zaskarżonej decyzji wskazano skarżącą jako beneficjenta zarzucanej pomocy państwa i nakazano Węgrom odzyskanie od skarżącej tejże pomocy wraz z odsetkami.

W uzasadnieniu swych żądań skarżąca podnosi cztery zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła art. 87 ust. 1 WE w zakresie, w jakim uznała zawartą przez skarżącą PPA za pomoc, mimo iż Komisja przyznała, że stanowiła ona „niezbędną” umowę przedprywatyzacyjną. Według skarżącej władze węgierskie działały zatem zgodnie z zasadą inwestora prywatnego. Skarżąca utrzymuje, że Komisja błędnie zastosowała traktat akcesyjny Węgier i art. 1 lit. b) ppkt v) rozporządzenia Rady nr 659/1999 ⁽¹⁾.

Po drugie skarżąca podnosi, że nawet jeśli, quod non, na mocy PPA skarżącej została przyznana pomoc państwa w 1995 r., to polegając na zasadzie uzasadnionych oczekiwań skarżąca mogła być przekonana, że zgodnie z prawem wspólnotowym pomoc ta zostanie potraktowana jako pomoc istniejąca.

Po trzecie skarżąca twierdzi, że kwalifikując zawartą przez skarżącą PPA jako niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc państwa, decyzja narusza zasadę proporcjonalności, gdyż pomoc ta została błędnie uznana za pomoc operacyjną i nie powinna była zostać uznana za niezgodną ze wspólnym rynkiem, nawet w zakresie, w jakim pokrywała ona poniesione przez skarżącą koszty osierocone. Ponadto skarżąca podnosi, że wniosek ten sformułowano w oparciu o niekompletne lub błędne rozumowanie, naruszając art. 87 ust. 3 lit. a) WE poprzez nieuznanie, że zawarta przez skarżącą PPA odgrywała rolę polegającą na sprzyjaniu rozwojowi gospodarczemu.

Po czwarte skarżąca utrzymuje, że nakaz odzyskania pomocy narusza art. 14 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 659/1999 oraz ogólne zasady prawa wspólnotowego, takie jak zasada ochrony uzasadnionych interesów i uzasadnionych oczekiwań. Co więcej, skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła podstawowe wymogi proceduralne, takie jak prawo skarżącej do sprawiedliwego procesu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE, Dz.U. L 83, s. 1.